

Nejsme ve válečném stavu, jen vláda je válkychtivá. Paní Černochové čurifindu na uklidnění, radí expremiér a pamětník „bitvy o radar“

- CZ24 News | 15. dubna 2022

ČESKO: „Je to opravdu nejslabší vláda, kterou jsme od listopadu 89 měli,“ říká k současnému vedení státu bývalý premiér Jiří Paroubek. Mluví o tom, co všechno zdražuje ceny pohonných hmot, o ztrátě svobody slova i o tom, co by pro nás, dle jeho mínění, znamenalo, kdyby zde vznikla americká vojenská základna. Připomněl také, že byl už jako premiér proti tomuto návrhu. Vysvětlil, v čem je problém ohledně obchodování naší elektriny na německé burze a co to pro české domácnosti i podniky znamená. Rozebral i výsledky prvního kola prezidentských voleb ve Francii a řekl, komu dává v druhém kole větší šanci.

V médiích se objevilo, že ministryně obrany Jana Černochová má údajně při své návštěvě v USA otevřít i téma zřízení americké vojenské základny v ČR. Sama ministryně poté vysvětlovala, že „základna není v tuto chvíli na stole“, ale ona sama jako občan a člen ODS by byla pro, aby tu základna byla. Co na to říkáte? Ani vy jste z této věci nebyl rozhodně nadšený. V čem vidíte největší problém toho, že by u nás taková základna byla?

Těch problémů je několik. Především, tato záležitost nebyla předmětem předvolebních debat. To znamená, že by se mělo o těch věcech debatovat znovu, a pak by byl v této věci logický požadavek referenda. Protože jak se zdá, tak česká veřejnost je v tom rozdělená a nemyslím si, že převahu by měli ti, kteří si tady takové základny přejí.

Za druhé je to narušení státní suverenity. Ti američtí vojáci by byli, řekněme, v režimu exterritoriality, to znamená, nevztahovaly by se na ně české zákony. Dám hypotetický příklad – nějaký voják ukradne něco v hypermarketu, škoda je taková, že je to trestný čin. A nebyl by souzen českými soudy, což je tedy absurdní.

Za třetí – samozřejmě, že umístění základny a případně tedy zbraňových systému v ní, ať jsou to rakety, útočné drony nebo cokoliv podobného, bez toho, že by Česko mohlo ovlivnit jejich nasazení, by vlastně vedlo k tomu, že by rozhodování o nasazování těchto prostředků měli Američané. Pak ale odvetné údery, které by šly na ČR, by odnášeli Češi. Takže to je to, proč jsem nechtěl před těmi dvanácti, třinácti lety, aby padesát kilometrů od Prahy byla základna. Byť radarová, ale samozřejmě spojená s jinou základnou v Polsku, což by ve svých důsledcích vedlo k tomu, že by z Kaliningradské oblasti Rusové na nás namířili rakety středního doletu s jadernými hlavicemi a v případě konfliktu by Praha shořela během pěti minut jako papír. A stejný osud by čekal Mošnov nebo Přerov. To je potřeba, aby si občané uvědomili.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

My nejsme ve válečném stavu, i když vláda je válkychtivá. A paní ministryně by si občas asi měla uvařit čurifindu na uklidněnou. Protože tohle, co předvedla teď, kdy se pak zjistilo, že překvapila i své spojence, tak je tedy do nebe volající. *(Pozn. red.: Rozhovor byl veden těsně předtím, než ministryně uváděla na pravou míru, jak to ohledně základny myslela.)* Právce je v zajetí své představy, že Rusové chtějí pochodovat z východní a jižní Ukrajiny až k Atlantiku, což je samozřejmě nesmysl, protože ti jsou si dobře vědomi článku 5 Severoatlantické smlouvy a toho, že by to mělo dalekosáhlé následky. Takže takovéto kroky jsou prostě nesmyslné a hloupé ve svých důsledcích.

Takže nějakou velkou ochranou pro nás by tato základna nebyla? Spíš bychom se mohli stát cílem útoku?

No samozřejmě, tak určitě jsme nešli do Aliance proto, abychom zvýšili nebezpečí útoku na sebe. Alespoň já takovou představu neměl, když jsem cinkal v listopadu 89 klíči na Václavském náměstí. A ta představa u mě trvá. Někteří lidé se mě ptají, jestli jsem za těch 14 let nezměnil názor, jestli to nebyla chyba. A já říkám – ne, bylo to správně. Protože u nás neměla být nikdy ani sovětská vojska, na to se mě tehdy nikdo neptal, bohužel. A teď, pokud mám v demokratické zemi, byť řekneme s omezenou svobodou slova, s cenzurou, možnost se vyjádřit, no tak říkám, že si to nepřejí. A věřím, že si to nepřejí většina lidí.

Zmínil jste cenzuru. Před časem jste v rozhovoru pro ParlamentníListy.cz paní Pekarové Adamové a vlastně celé vládě vzkázal, že mají okamžitě obnovit svobodu slova. Reagoval jste tak na blokaci některých webů, které byly označeny za dezinformační. Odblokovány zatím nebyly, naopak se prý jejich blokace protáhla o další měsíc. Rozhodnuto tak údajně bylo i po poradě s vládním zmocněncem pro boj s dezinformacemi Michalem Klímou. Co na to říkáte?

Vláda, která si vytvořila zmocněnce pro cenzuru, je vládou, která patří někam do 19. století. To jsou opravdu lidé, kteří mají představu o demokracii svého druhu asi jako pan Zelenskyj na Ukrajině. Pan Zelenskyj, jen tak mimochodem, zastavil činnost politických stran, nejen těch takzvaně proruských – může kteroukoliv opoziční stranu označit jako proruskou, ale také těch levicových. A to je věc, kterou veřejnost tady moc neví. Tak nevím, jestli pan Zelenskyj bojuje za svobodu a za koho, protože ke svobodě patří svoboda slova a také svoboda shromažďovací a právo lidí družit se do politických stran. No a pokud jsem si všiml, tak kromě jiných médií, která jsou na Ukrajině zakázána, tak jsou to dokonce dva kanály televizní, které patří bývalému prezidentu Porošenkovi. Ten je, jak to vypadá, trestně stíhán.

Takže jestli se chce česká pravice, česká vláda, dostat na podobnou úroveň jako pan Zelenskyj v těchto, řekněme, krocích, no tak to jim opravdu gratuluji. Ale já mám jinou představu o demokracii. A pokud jsem byl premiérem, tak jsem se nikdy k ničemu podobnému nesnížil a nikdy jsem o ničem takovém neuvažoval. Byť tedy novináři byli všelijací a neměli jsme zrovna na růžích ustláno. Ale represe vůči jakémukoliv médiu? Musím se přiznat, že většinu z těch u nás zablokovaných ani neznám, nechápu ale, proč by tady nemohly působit a proč bychom si neměli udělat názor o tom, co se na té Ukrajině děje. Kromě hysterických výlevů v ČT a v některých mainstreamových médiích se toho vlastně moc nedozvíme. Abych pravdu řekl, tak čtu spíš zahraniční tisk, protože tam vidím i

celkem pravdivé mapky bojišť, s čímž v našich médiích se prakticky nesetkáte.

Vláda také chystá zákon k potírání dezinformací. Jak toto, podle vás, bude fungovat? A kdo rozhodne o tom, co je, a co není „dezinformace“?

No tak já myslím, že o tom bude rozhodovat vláda. To je zřejmé. Takže to je představa o demokracii této vlády. Je potřeba, aby to lidé vnímali, že máme vládu, která má autoritativní rysy a že v tuto chvíli svoboda slova v naší zemi neexistuje. Dokonce jsem zaznamenal i vyjádření předsedy Ústavního soudu, který místo, aby tomuto režimu odporoval, tomuto režimu vlády, který podupává de facto jak svobodu slova, tak zejména Ústavu, tak ještě vyhledává další zákonné normy, které by mohly eventuálně být, řekněme, použity k represím vůči těm, kteří projeví jiné názory. No tak, jaký je pak rozdíl mezi námi a Ruskem, kde jsou na to také už stanoveny tresty. No ale pokud vím, ta redaktorka, která se vzbouřila v nějaké z ruských televizí a vyjádřila svůj protest proti válce na Ukrajině, tak dostala nějaká peněžitou pokutu a to bylo všechno. Nedostala se do vězení.

Pojďme na další téma. Na období od června do konce září chce vláda snížit o 1,50 koruny spotřební daň, která u litru benzínu činí 12,84 koruny a u nafty 9,95 koruny. Je toto opatření namístě, nebo to je populismus, kvůli němuž Fialův kabinet vyhodí čtyři miliardy měsíčně, jak tvrdí exministr financí Miroslav Kalousek?

Myslím si, že je to opatření, které přichází pozdě. V situaci, kdy vyskočily ceny pohonných hmot, se vláda vůbec nestarala o to, jak vysoké marže mají pumpaři. Ty marže bývaly tak kolem koruny, koruny padesáti haléřů. Dneska se mluví o tom, že jsou šest až sedm korun. Samozřejmě, vláda se přizivuje na těch vysokých cenách. Protože díky těm spotřebním daním je pak i výběr daní vyšší. Ale musí si uvědomit, co to znamená nejen pro občany, kteří jezdí osobními auty, ale je to také strašlivé pro autodopravce a v současné době i pro zemědělce. A to se všechno pak promítne do cen těch zemědělských prací, do cen plodin a také do toho, co dostaneme na stůl, včetně pečiva. Vláda si některé věci prostě vůbec neuvědomuje. Je to opravdu nejslabší vláda, kterou jsme od listopadu 89 měli.

Rostou ceny, jak sám říkáte, v podstatě všeho. I z toho důvodu z některých míst zaznívá otázka, jestli je i v této době pro ČR nutné obchodovat elektřinu přes německou energetickou burzu. Opustit tuto cestu navrhl před nedávnem Spolek pro dostavbu JETE s tím, že by se na německou burzu mohl dovážet pouze přebytek české elektřiny. Je to reálné řešení?

Podle mne je to naprosto správný názor. Protože my de facto dáváme burze k dispozici elektřinu, která je u nás vyrobena za mnohem nižší výrobní ceny, než kolik je pak ta prodejní cena. A pak se prodává i našim domácnostem nebo podnikům za mnohem, někdy násobně, vyšší cenu. To je velmi špatné. To by bylo opravdu jedno z opatření, které bychom potřebovali. Vláda by toto měla chápat. Ministr průmyslu je ale úplně... Já myslím, že ten člověk vůbec neví, v jakém resortu sedí. Snad si pořád myslí, že sedí někde v Erste a že tam vyřizuje nějakou agendu s klotovými rukávy. Ale toto je z národohospodářského hlediska klíčový rezort.

V minulém rozhovoru jsme mluvili o volbách ve Francii, kdy jste říkal, že jste v tamním tisku na toto téma neobjevil žádnou konkrétní pořádnou analýzu. Co říkáte na výsledky prvního kola a jaké šance dvěma postupujícím kandidátům dáváte?

Tak teď jsem si konečně přečetl nějakou povolební analýzu. A musím říct, že se ukazuje, že se posílily pozice, když to srovnám s volbami před pěti lety, obou těch hlavních kandidátů v prvním kole, Macrona i Le Penové.

Teď je otázka, jak se rozhodnou voliči těch dalších kandidátů, hlavně Mélenchona. Protože Mélenchon a jeho voliči jsou ti, kteří jsou nespokojeni se situací ve Francii. Jsou to často lidé, kteří sympatizovali s hnutím Žlutých vest. A ti budou chtít nejspíš změnu, kterou jim ovšem Macron nedokáže zajistit.

Macron nedokázal prosadit některé ty smělé cíle, které měl, v oblasti reformy zdravotního i sociálního pojištění, důchodového pojištění. Protože Francie má velmi komplikovaný důchodový systém, jak si ho vynutily v průběhu desítek let bojů odborové centrály. Narazil na tvrdou horninu, když se to snažil prosazovat.

Ten hlavní úkol, který si dal, snížit schodek státního rozpočtu a přivést Francii do nějakého „plusového“ hospodářství, to znamená k vyrovnanému státnímu rozpočtu, nebo dokonce k přebytkům státního rozpočtu, ten se mu nepovedl. Upřímně také z objektivních důvodů, protože covid zařadoval a Francie na to reagovala podobně jako všechny ostatní země. Snažila se udržet sociální smír tím, že věnovala na eliminaci dopadu covidu ve společnosti ohromné peníze. Takže je otázka, do jaké míry on byl vlastně úspěšný. Co se mu povedlo, údajně, tak je kompletní reforma péče o zuby. To ve Francii do té doby nebylo. Takže teď má každý Francouz právo na to mít hezké, spravované zuby, aniž by ho to stálo velké peníze.

Takže z těch průzkumů a výsledků vlastně vyplývá posílení středového kandidáta proti těm předchozím volbám, které byly v posledních desítkách let. Tím středovým kandidátem je Macron. Pak je tu úplná marginalizace socialistů. Přitom za něj kandidovala populární starostka Paříže Anne Hidalgo. Překvapením byl i slabý výsledek republikánské kandidátky, 4,8 desetin procenta.

No a Mélenchon jako radikální socialista, což je svým způsobem řekněme transformovaná podoba komunistické politiky, ale opravdu velmi přibližně transformovaná, dostal zhruba 20 procent hlasů, což je velmi slušný výsledek.

Myslím si tedy, že druhé kolo voleb je otevřené. A že v něm nebude mít Macron, pokud vyhraje, takovou převahu jako před pěti lety. Takže můžeme se na ledacos těšit. A pokud přijde ještě něco opravdu překvapivého, nějaký překvapivý zvrat, tak může dojít k úplnému zvratu. Ale upřímně, překvapivé zvraty se asi v civilizované zemi příliš nedají očekávat.

Pokud by přece jen vyhrála Le Pen, co by to znamenalo pro vztahy v EU, v NATO?

Tak to by byl asi jiný přístup k řadě otázek včetně konfliktu na Ukrajině. Domnívám se, že to zatím nikdo příliš nastudované nemá, co by Le Penová dělala. Ale faktem je, že Le Penovou už dneska nepovažují za extrémního kandidáta ani ti, kteří ji za něj považovali ještě před pěti lety. Díky tomu, že se tam objevil Zemmour, který říkal mnohem drsnější věci nežli ona, se ukázalo, že Le Penová je vlastně kandidát, který může být do určité míry *salonfähig*. Takže, může se stát, že zvítězí. Ale myslím si, že ten volební výsledek bude spíš ve prospěch Macrona, odhaduji to zhruba 60 : 40.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

[ZDROJ](#)